

¹قَلَمَا سَمِعَ أَدُونِي صَادَقَ مَلِكُ أُورُشَلِيمَ أَنَّ يَشُوعَ قَدْ أَخَذَ غَايَ وَحَرَّمَهَا. كَمَا فَعَلَ بِأَرِيخَا وَمَلِكِهَا فَعَلَ بِغَايَ وَمَلِكِهَا، وَأَنَّ سَكَانَ جَبْعُونَ قَدْ صَالَحُوا إِسْرَائِيلَ وَكَانُوا فِي وَسْطِهِمْ،² خَافَ جِدًّا، لِأَنَّ جَبْعُونَ مَدِينَةُ عَظِيمَةٍ كَأَخَذَى الْمُدُنِ الْمَلَكِيَّةِ، وَهِيَ أَعْظَمُ مِنْ غَايَ، وَكُلُّ رِجَالِهَا جَبَائِرَةٌ.³ فَأَرْسَلَ أَدُونِي صَادَقَ مَلِكُ أُورُشَلِيمَ إِلَى هُوَهَامَ مَلِكِ حَبْرُونَ، وَفَزَامَ مَلِكُ يَزْمُوتَ، وَتَابِيعَ مَلِكِ لَخِيشَ، وَدَيْسَرَ مَلِكِ عَجْلُونَ يَقُولُ،⁴ اضْعُدُوا إِلَيَّ وَأَعِثُّونِي، فَتَضَرَّبَ جَبْعُونَ لِأَنَّهُا صَالَحَتْ يَشُوعَ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ.⁵ فَاجْتَمَعَ مُلُوكُ الْأُمُورِيِّينَ الْخَمْسَةِ، مَلِكُ أُورُشَلِيمَ وَمَلِكُ حَبْرُونَ وَمَلِكُ يَزْمُوتَ وَمَلِكُ لَخِيشَ وَمَلِكُ عَجْلُونَ، وَضَعِدُوا هُمْ وَكُلُّ جُيُوشِهِمْ وَتَرَلُّوا عَلَى جَبْعُونَ وَخَارِثُوهَا.⁶ فَأَرْسَلَ أَهْلُ جَبْعُونَ إِلَى يَشُوعَ إِلَى الْمَخَلَةِ فِي الْجَلْجَالِ يَقُولُونَ، لَا تُنْخِ بِدَيْكَ عَنْ عِبِيدِكَ. اضْعُدْ إِلَيْنَا عَاجِلًا وَخَلِّصْنَا وَأَعِثَّنَا، لِأَنَّهُ قَدْ اجْتَمَعَ عَلَيْنَا جَمِيعُ مُلُوكِ الْأُمُورِيِّينَ السَّاكِنِينَ فِي الْجَبَلِ.⁷ فَضَعِدَ يَشُوعُ مِنَ الْجَلْجَالِ هُوَ وَجَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ مَعَهُ وَكُلُّ جَبَائِرَةِ الْبَاسِ.⁸ فَقَالَ الرَّبُّ لِيَشُوعَ، لَا تَخَفْهُمْ، لِأَنِّي بِيَدِكَ قَدْ أَسْلَمْتُهُمْ. لَا يَقِفُ رَجُلٌ مِنْهُمْ يَوْجِهَكَ.⁹ فَأَتَى إِلَيْهِمْ يَشُوعُ بَغْتَةً. صَعَدَ اللَّيْلُ كُلُّهُ مِنَ الْجَلْجَالِ.¹⁰ فَأَرَعَجَهُمُ الرَّبُّ أَمَامَ إِسْرَائِيلَ، وَضَرَبَهُمْ ضَرْبَةً عَظِيمَةً فِي جَبْعُونَ، وَطَرَدَهُمْ فِي طَرِيقِ عَقَبَةِ بَيْتِ حُورُونَ، وَضَرَبَهُمْ إِلَى عَرِيقَةٍ وَإِلَى مَقْبَدَةٍ.¹¹ وَبَيْنَمَا هُمْ هَارِبُونَ مِنْ أَمَامِ إِسْرَائِيلَ وَهُمْ فِي مُنَحْدَرِ بَيْتِ حُورُونَ، رَمَاهُمْ الرَّبُّ بِجِجَارَةٍ عَظِيمَةٍ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى عَرِيقَةٍ فَمَاثُوا. وَالَّذِينَ مَاتُوا بِجِجَارَةِ الْبَرْدِ هُمْ أَكْثَرُ مِنَ الَّذِينَ قَتَلَهُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ بِالسَّيْفِ.¹² جَبِينِذِ قَالَ يَشُوعُ لِلرَّبِّ، يَوْمَ أَسْلَمَ الرَّبُّ الْأُمُورِيِّينَ أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، أَمَامَ عُيُونِ إِسْرَائِيلَ، يَا شَمْسُ دُومِي عَلَى جَبْعُونَ، وَيَا قَمَرُ عَلَى وَادِي أَيْلُونِ.¹³ قَدَامَتِ الشَّمْسُ وَوَقَفَ الْقَمَرُ حَتَّى انْتَقَمَ السَّعْبُ مِنْ أَعْدَائِهِ. أَلَيْسَ هَذَا مَكْنُوبًا فِي سِفْرِ بَاسَرِ. فَوَقَفَتِ الشَّمْسُ فِي كَيْدِ السَّمَاءِ وَلَمْ تَعْجَلْ لِلْعُرُوبِ نَحْوَ يَوْمٍ كَامِلٍ.¹⁴ وَلَمْ يَكُنْ مِثْلُ ذَلِكَ الْيَوْمِ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ سَمِعَ فِيهِ الرَّبُّ صَوْتَ إِنْسَانٍ. لِأَنَّ الرَّبَّ حَارَبَ عَنْ إِسْرَائِيلَ.¹⁵ ثُمَّ رَجَعَ يَشُوعُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ إِلَى الْمَخَلَةِ فِي الْجَلْجَالِ. فَهَرَبَ أُولَئِكَ الْخَمْسَةُ الْمُلُوكُ وَاجْتَابُوا فِي مَعَارَةٍ فِي مَقْبَدَةٍ.¹⁷ فَأَخِيرَ يَشُوعُ، قَدْ وَجَدَ الْمُلُوكَ الْخَمْسَةَ مُحْتَبِينَ فِي مَعَارَةٍ فِي مَقْبَدَةٍ.¹⁸ فَقَالَ

¹Da aber Adoni-Zedek, der König zu Jerusalem, hörte daß Josua Ai gewonnen und es verbannt hatte und Ai samt seinem König getan hatte, gleich wie er Jericho und seinem König getan hatte, und daß die zu Gibeon Frieden mit Israel gemacht hatten und unter sie gekommen waren,²fürchteten sie sich sehr; denn Gibeon war eine große Stadt wie eine königliche Stadt und größer als Ai, und alle seine Bürger streitbar.³Und er sandte zu Hoham, dem König zu Hebron, und zu Piream, dem König zu Jarmuth, und zu Japhia, dem König zu Eglon, und ließ ihnen sagen:⁴Kommt herauf zu mir und helfst mir, daß wir Gibeon schlagen; denn es hat mit Josua und den Kindern Israel Frieden gemacht.⁵Da kamen zuhauf und zogen hinauf die fünf Könige der Amoriter, der König zu Jerusalem, der König zu Hebron, der König zu Jarmuth, der König zu Lachis, der König zu Eglon, mit allem ihrem Heerlager und belagerten Gibeon und stritten dawider.⁶Aber die zu Gibeon sandten zu Josua ins Lager gen Gilgal und ließen ihm sagen: Zieh deine Hand nicht ab von deinen Knechten; komm zu uns herauf eilend, rette uns und hilf uns! denn es haben sich wider uns versammelt alle Könige der Amoriter, die auf dem Gebirge wohnen.⁷Josua zog hinauf von Gilgal und alles Kriegsvolk mit ihm und alle streitbaren Männer.⁸Und der HERR sprach zu Josua: Fürchte dich nicht vor ihnen, denn ich habe sie in deine Hände gegeben; niemand unter ihnen wird vor dir stehen können.⁹Also kam Josua plötzlich über sie; denn die ganze Nacht zog er herauf von Gilgal.¹⁰Aber der HERR schreckte sie vor

يَسُوعُ، دَخَرُوا جَارَةَ عَظِيمَةً عَلَى قَمِ الْمَعَارَةِ،
وَأَقِيمُوا عَلَيْهَا رَجَالًا لِأَجْلِ حِفْظِهِمْ.¹⁹ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَا تَقْفُوا،
بَلْ اسْعُوا وَرَاءَ أَغْدَائِكُمْ وَاصْرُبُوا مُوَحَّرَهُمْ. لَا تَدْعُوهُمْ
يَدْخُلُونَ مُدْتَهُمْ، لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُكُمْ قَدْ أَسْلَمَهُمْ
بِيَدِكُمْ.²⁰ وَلَمَّا انْتَهَى يَسُوعُ وَتَبَوَّ إِسْرَائِيلُ مِنْ صَرْبِهِمْ
صَرْبَةً عَظِيمَةً جِدًّا حَتَّى قَتَلُوا، وَالشَّرُّ الَّذِينَ سَرَدُوا
مِنْهُمْ دَخَلُوا الْمُدْنَ الْمُحَصَّنَةَ، رَجَعَ جَمِيعُ الشَّعْبِ إِلَى
الْمَخَلَةِ إِلَى يَسُوعَ فِي مَقْبَدَةِ بَسْلَامٍ. لَمْ يَسْنِ أَحَدٌ
لِسَانَهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ.²² فَقَالَ يَسُوعُ، افْتَحُوا قَمِ
الْمَعَارَةَ وَأَخْرِجُوا إِلَيَّ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةَ الْمُلُوكَ مِنَ
الْمَعَارَةِ.²³ فَقَعَلُوا كَذَلِكَ، وَأَخْرِجُوا إِلَيْهِ أُولَئِكَ الْمُلُوكَ
الْخَمْسَةَ مِنَ الْمَعَارَةِ، مَلِكُ أورشليم وَمَلِكُ خَبْرُونَ
وَمَلِكُ بَرْمُوتَ وَمَلِكُ لَخِيشَ وَمَلِكُ عَجْلُونَ.²⁴ وَكَانَ لَمَّا
أَخْرَجُوا أُولَئِكَ الْمُلُوكَ إِلَى يَسُوعَ أَنَّ يَسُوعَ دَعَا كُلَّ
رَجَالِ إِسْرَائِيلَ وَقَالَ لِقَوَادِرِ رَجَالِ الْحَرْبِ الَّذِينَ سَارُوا
مَعَهُ، تَقَدَّمُوا وَصَنُّوا أَرْجُلَكُمْ عَلَى أَغْتَاكِ هَؤُلَاءِ الْمُلُوكَ.
فَتَقَدَّمُوا وَوَضَعُوا أَرْجُلَهُمْ عَلَى أَغْتَاكِهِمْ.²⁵ فَقَالَ لَهُمْ
يَسُوعُ، لَا تَخَافُوا وَلَا تَرْتَعِبُوا. تَسَدَّدُوا وَتَسَجَّعُوا. لِأَنَّهُ
هَكَذَا يَفْعَلُ الرَّبُّ بِجَمِيعِ أَغْدَائِكُمُ الَّذِينَ
تُحَارِبُونَهُمْ.²⁶ وَصَرَبَهُمْ يَسُوعُ بَعْدَ ذَلِكَ وَقَتَلَهُمْ وَعَلَقَهُمْ
عَلَى خَمْسِ خَسَبٍ، وَتَبَقُوا مُعْلَقِينَ عَلَى الْخَسَبِ حَتَّى
الْمَسَاءِ.²⁷ وَكَانَ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ أَنَّ يَسُوعَ أَمَرَ
فَأَتْرَلُوهُمْ عَنِ الْخَسَبِ وَطَرَحُوهُمْ فِي الْمَعَارَةِ الَّتِي
اخْتَبَأُوا فِيهَا، وَوَضَعُوا جَارَةَ كَبِيرَةً عَلَى قَمِ الْمَعَارَةِ
حَتَّى إِلَى هَذَا الْيَوْمِ غَيِّبَةٍ.²⁸ وَأَخَذَ يَسُوعُ مَقْبَدَةً فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَصَرَبَهَا بِحَدِّ السَّيْفِ، وَحَرَّمَ مَلِكُهَا هُوَ وَكُلُّ نَفْسٍ
بِهَا. لَمْ يَبْقَ سَارِدًا. وَقَعَلَ بِمَلِكِ مَقْبَدَةٍ كَمَا قَعَلَ بِمَلِكِ
أَرِيخَا.²⁹ ثُمَّ اجْتَارَ يَسُوعُ مِنْ مَقْبَدَةٍ وَكُلُّ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ
إِلَى لِبْنَةِ، وَحَارَبَ لِبْنَةَ.³⁰ فَدَفَعَهَا الرَّبُّ هِيَ أَيْضًا بِيَدِ
إِسْرَائِيلَ مَعَ مَلِكِهَا، فَصَرَبَهَا بِحَدِّ السَّيْفِ وَكُلُّ نَفْسٍ بِهَا.
لَمْ يَبْقَ بِهَا سَارِدًا، وَقَعَلَ بِمَلِكِهَا كَمَا قَعَلَ بِمَلِكِ
أَرِيخَا.³¹ ثُمَّ اجْتَارَ يَسُوعُ وَكُلُّ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ مِنْ لِبْنَةِ إِلَى
لَخِيشَ وَتَرَلَّ عَلَيْهَا وَجَارَهَا.³² فَدَفَعَ الرَّبُّ لَخِيشَ بِيَدِ
إِسْرَائِيلَ، فَأَخَذَهَا فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَصَرَبَهَا بِحَدِّ السَّيْفِ
وَكُلُّ نَفْسٍ بِهَا حَسَبَ كُلِّ مَا قَعَلَ بِلِبْنَةِ.³³ جَبَنِيذُ صَعَدَ
هُورَامُ مَلِكُ جَارَرَ لِإِعَانَةِ لَخِيشَ، وَصَرَبَهُ يَسُوعُ مَعَ شَعْبِهِ
حَتَّى لَمْ يَبْقَ لَهُ سَارِدًا.³⁴ ثُمَّ اجْتَارَ يَسُوعُ وَكُلُّ إِسْرَائِيلَ
مَعَهُ مِنْ لَخِيشَ إِلَى عَجْلُونَ فَتَرَلُوا عَلَيْهَا
وَحَارَبُوهَا،³⁵ وَأَخَذُوهَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَصَرَبُوهَا بِحَدِّ

Israel, daß sie eine große Schlacht
schlugen zu Gibeon und jagten ihnen nach
den Weg hinan zu Beth-Horon und
schlugen sie bis gen Aseka und
Makkeda.¹¹ Und da sie vor Israel flohen den
Weg zu Beth-Horon, ließ der HERR einen
großen Hagel vom Himmel auf sie fallen
bis gen Aseka, daß sie starben. Und viel
mehr starben ihrer von dem Hagel, als die
Kinder Israel mit dem Schwert
erwürgten.¹² Da redete Josua mit dem
HERRN des Tages, da der HERR die
Amoriter dahingab vor den Kindern Israel,
und sprach vor dem gegenwärtigen Israel:
Sonne, stehe still zu Gibeon, und Mond, im
Tal Ajalon!¹³ da stand die Sonne und der
Mond still, bis daß sich das Volk an ihren
Feinden rächte. Ist dies nicht geschrieben
im Buch des Frommen? Also stand die
Sonne mitten am Himmel und verzog
unterzugehen beinahe einen ganzen
Tag.¹⁴ Und war kein Tag diesem gleich,
weder zuvor noch darnach, da der HERR
der Stimme eines Mannes gehorchte; denn
der HERR stritt für Israel.¹⁵ Josua aber zog
wieder ins Lager gen Gilgal und das ganze
Israel mit ihm.¹⁶ Aber diese fünf Könige
waren geflohen und hatten sich versteckt
in die Höhle zu Makkeda.¹⁷ Da ward Josua
angesagt: Wir haben die fünf Könige
gefunden, verborgen in der Höhle zu
Makkeda.¹⁸ Josua sprach: So wälzt große
Steine vor das Loch der Höhle und bestellt
Männer davor, die sie hüten.¹⁹ Ihr aber
steht nicht still, sondern jagt euren Feinde
nach und schlagt ihre Nachzügler und laßt
sie nicht in ihre Städte kommen; denn der
HERR, euer Gott, hat sie in eure Hände
gegeben.²⁰ Und da Josua und die Kinder

السَّيْفِ، وَحَرَّمَ كُلَّ نَفْسٍ يَهَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ حَسَبَ كُلِّ مَا فَعَلَ بَلْخَيْش. ³⁶ ثُمَّ صَعِدَ يَشُوعُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ مِنْ عَجُلُونَ إِلَى خَبْرُونَ وَخَارْبُوهَا، ³⁷ وَأَخَذُوهَا وَصَرَبُوهَا بِحَدِّ السَّيْفِ مَعَ مَلِكِهَا وَكُلِّ مُدْبِهَا وَكُلِّ نَفْسٍ يَهَا. لَمْ يُبْقِ شَارِدًا حَسَبَ كُلِّ مَا فَعَلَ يَعْلُونَ، فَحَرَّمَهَا وَكُلَّ نَفْسٍ يَهَا. ³⁸ ثُمَّ رَجَعَ يَشُوعُ وَكُلُّ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ إِلَى دَبِيرَ وَخَارْبَهَا، ³⁹ وَأَخَذَهَا مَعَ مَلِكِهَا وَكُلِّ مُدْبِهَا، وَصَرَبُوهَا بِحَدِّ السَّيْفِ وَحَرَّمُوا كُلَّ نَفْسٍ يَهَا. لَمْ يُبْقِ شَارِدًا. كَمَا فَعَلَ يَخْبَرُونَ كَذَلِكَ فَعَلَ بِدَبِيرَ وَمَلِكِهَا، وَكَمَا فَعَلَ يَلْبَنَّةَ وَمَلِكِهَا. ⁴⁰ فَصَرَبَ يَشُوعُ كُلَّ أَرْضِ الْجَبَلِ وَالْجُنُوبِ وَالسَّهْلِ وَالشُّفُوحِ وَكُلِّ مُلُوكِهَا. لَمْ يُبْقِ شَارِدًا، بَلْ حَرَّمَ كُلَّ نَسَمَةٍ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ. ⁴¹ فَصَرَبَهُمْ يَشُوعُ مِنْ قَادِشَ بَرْنِيعَ إِلَى عَزَّةَ وَجَمِيعِ أَرْضِ جُوشِينَ إِلَى جَبْعُونَ. ⁴² وَأَخَذَ يَشُوعُ جَمِيعَ أُولَئِكَ الْمُلُوكِ وَأَرْضَهُمْ دُفْعَةً وَاحِدَةً، لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ حَارَبَ عَنْ إِسْرَائِيلَ. ⁴³ ثُمَّ رَجَعَ يَشُوعُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ إِلَى الْمَخْلَةِ إِلَى الْجِلْجَالِ.

Israel vollendet hatten diese sehr große Schlacht an ihnen und sie ganz geschlagen, und was übrigblieb von ihnen, in die festen Städte gekommen war, ²¹ da kam alles Volk wieder ins Lager zu Josua gen Makkeda mit Frieden, und wagte niemand vor den Kindern Israel seine Zunge zu regen. ²² Josua aber sprach: Macht auf das Loch der Höhle und bringt hervor die fünf Könige zu mir! ²³ Sie taten also und brachten die fünf Könige zu ihm aus der Höhle: den König zu Jerusalem, den König zu Hebron, den König zu Jarmuth, den König zu Lachis, den König zu Eglon. ²⁴ Da aber die fünf Könige zu ihm herausgebracht waren, rief Josua das ganze Israel und sprach zu den Obersten des Kriegsvolks, die mit ihm zogen: Kommt herzu und setzt eure Füße auf die Hälse dieser Könige. Und sie kamen herzu und setzten ihre Füße auf ihre Hälse. ²⁵ Und Josua sprach zu ihnen: Fürchtet euch nicht und erschreckt nicht, seid getrost und unverzagt; denn also wird der HERR allen euren Feinden tun, wider die ihr streitet. ²⁶ Und Josua schlug sie darnach und tötete sie und hing sie an fünf Bäume; und sie hingen an den Bäumen bis zum Abend. ²⁷ Da aber die Sonne war untergegangen, gebot er, daß man sie von den Bäumen nähme und werfe sie in die Höhle darin sie sich verkrochen hatten. Und sie legten große Steine vor der Höhle Loch; die sind noch da bis auf diesen Tag. ²⁸ Desselben Tages aber gewann Josua auch Makkeda und schlug es mit der Schärfe des Schwerts, dazu seinen König, und verbannte es und alle Seelen, die darin waren, und ließ niemand

übrigbleiben und tat dem König zu Makkeda, wie er dem König zu Jericho getan hatte.²⁹ Da zog Josua und das ganze Israel mit ihm von Makkeda gen Libna und stritt dawider.³⁰ Und der HERR gab dieses auch in die Hand Israels mit seinem König; und er schlug es mit der Schärfe des Schwerts und alle Seelen, die darin waren, und ließ niemand übrigbleiben und tat seinem König, wie er dem König zu Jericho getan hatte.³¹ Darnach zog Josua und das ganze Israel mit ihm von Libna nach Lachis und belagerten und bestritten es.³² Und der HERR gab Lachis auch in die Hände Israels, daß sie des andern Tages gewannen und schlugen es mit der Schärfe des Schwerts und alle Seelen, die darin waren, allerdings wie sie Libna getan hatten.³³ Zu derselben Zeit zog Horam, der König der Geser, hinauf, Lachis zu helfen; aber Josua schlug ihn mit allem seinem Volk, bis daß niemand übrigblieb.³⁴ Und Josua zog von Lachis samt dem ganzen Israel gen Eglon und belagerte und bestritt es{~}³⁵ und gewann es desselben Tages und schlug es mit der Schärfe des Schwerts und verbannte alle Seelen, die darin waren, desselben Tages, allerdings wie er Lachis getan hatte.³⁶ Darnach zog Josua hinauf samt dem ganzen Israel von Eglon gen Hebron und bestritt es{~}³⁷ und gewann es und schlug es mit der Schärfe des Schwerts und seinen König mit allen seinen Städten und allen Seelen, die darin waren, und ließ niemand übrigbleiben, allerdings wie er Eglon getan hatte, und verbannte es und alle Seelen, die darin waren.³⁸ Da kehrte Josua wieder um samt dem ganzen Israel

gen Debir und bestritt es{~}³⁹ und gewann es samt seinem König und alle seine Städte; und schlugen es mit der Schärfe des Schwerts und verbannten alle Seelen, die darin waren, und ließ niemand übrigbleiben. Wie er Hebron getan hatte, so tat er auch Debir und seinem König, und wie er Libna und seinem König getan hatte.⁴⁰ Also schlug Josua alles Land auf dem Gebirge und gegen Mittag und in den Gründen und an den Abhängen mit allen ihren Königen und ließ niemand übrigbleiben und verbannte alles, was Odem hatte, wie der HERR, der Gott Israels, geboten hatte.⁴¹ Und schlug sie von Kades-Barnea an bis gen Gaza und das ganze Land Gosen bis gen Gibeon⁴² und gewann alle diese Könige mit ihrem Lande auf einmal; denn der HERR, der Gott Israels, stritt für Israel.⁴³ Und Josua zog wieder ins Lager gen Gilgal mit dem ganzen Israel.